Καὶ ὁμοίωσιν ὡς ἤπαμ, ἐπαρακινεκλήθημ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθημ αὐτοῖς εἰς ἀγνωσίαν καὶ μωρίαν:- ἐρ ὦ!

ρκς ὁ οἱ αἰ ἀρ καὶ πρ ἅπ ἀ νὰ ἔχουσι νοῖ ἄρχοντες πλέον τῶν ἄλλων ἀρ κῶν; ἀπο κρ

α ὃ ἔχουσι τὸ συμπαθητικὸν ἐφιλάνον. ἤγουν, ἀντοὶ πᾶσί τινὰς νὰ τὸν συμπαθήσουν, ἐνὰ ἀγαποῦσι πάντα ἄνον. ἅπ ἀ νὰ ἔχουσι τὸ ἀμνησίκακον καὶ ἀόργητον καὶ ἀπροσωπόλητον. ἤγουν ἀντοὶ ἐπταισε τινάς, νὰ μὴν ἔχουν ἀς ἐνθυμησιν ταύτην τὴν κακίαν νὰ τὴν ἀνταμοιείβουν. καὶ νὰ μὴν ὀργίζον τινὰ ἄνον, οὐδὲ νὰ κιτάζουν ἀς πρόσωπον. καὶ παντελῶς νὰ μὴν πιστεύουν λοιδορεῖ καὶ ἐγκοφαντεῖ καὶ ἀτυχεῖ, χωρὶς καμεῖ ἐξέτασιν. Ὁμοίως νὰ ἀπέχουσιν ἀπὸ τὴν ἀπλαγχνίαν, καὶ ἀπὸ δωροδοκίαν. ἐκεῖνος γοῦν ὁ ἄρχων, ἔναι τοῦ θυ ἀγαπημένος καὶ ἐβαρεστός, ὁ ποῦ νὰ μὴν ἔχη τίποτε ἀπὸ ταῦτα τὰ πάθη ὁ ποῦ ἀ παμεν:- ἐρ ὦ!